

radar

echo

nr 36

informatieblad Radar
September 2011

Wijziging PGB per 2012 - **Samenwerking met Veiligheidshuis** -
Resultaten tevredenheidonderzoek ouders/verwanten - **Expertise
versterkt kracht** - Badincident logeerhuis

Regelgeving	03	Badincident logeerhuis	11
Samenwerking	04	Kort nieuws & agenda	12
Resultaten tevredenheidonderzoek	05	Vrijwilligster in de schijnwerper	14
Een cliënt vertelt	06	Zus - Zus	16
Expertise versterkt kracht	07	Baxtersysteem	18
Parasol reizen	08	Column	19
Arbeidsintegratie	10		

Beste lezers,

Vlak voor de zomervakantie werden we opgeschrikt door een ernstig ongeval in logeerhuis Ravensbos waarbij een cliënt in bad ernstige brandwonden opliep. De organisatie is zeer geraakt door dit incident en leeft enorm mee met de cliënt, familie en betrokken medewerkers van het logeerhuis. In deze Echo de laatste stand van zaken met betrekking tot het ongeval en de acties die Radar hieromtrent heeft ondernomen.

In de vorige editie van Echo berichten we u over het aanstaande tevredenheidsonderzoek onder ouders/vertegenwoordigers van volwassen cliënten. Inmiddels zijn de resultaten van dit onderzoek binnen. Radar scoort gemiddeld een ruime voldoende en daar zijn we natuurlijk blij mee. Daar waar de scores lager zijn dan 7.0 worden verbeteringsacties uitgezet.

Een jobcoach begeleidt een cliënt die intensieve begeleiding nodig heeft bij het vinden van (on)betaald werk en houdt daarna een vinger aan de pols. Jobcoach Marion Vercauteren constateert echter dat het in veel gevallen belangrijk is om niet alleen de cliënt, maar ook zijn werkomgeving te ondersteunen. Een praktijkvoorbeeld waarin dit succesvol werd opgepakt.

Om de kans op fouten rondom de verstrekking van medicatie te verkleinen werkt Radar sinds 2009 met het zogenaamde baxtersysteem. Apotheker Robin Kranenburg, stichtingsarts John Soons en taakbeheerder medicatie van woonvorm De Ping leggen uit hoe baxter werkt en wat de resultaten zijn.

Verder in dit nummer: de samenwerking van Radar met ketenpartners in het Veiligheidshuis Maastricht, de afdeling Expertise presenteert zich, 7 vragen over het pgb, een warme zus-zus relatie en een cliënt vertelt over zijn werk.

Wij wensen u veel leesplezier!

De redactie

Regelgeving

Wijziging toekenning Persoonsgebonden budget per 2012

Het zal u niet ontgaan zijn dat er de afgelopen periode veel publiciteit is geweest rond het persoonsgebonden budget (pgb). Aanleiding voor die publiciteit en de storm van kritiek was de aankondiging dat de toegang tot het pgb per 2012 wordt beperkt en de voorwaarden strenger worden. De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, zegt dat de maatregelen nodig zijn omdat de pgb-regeling anders onbetaalbaar wordt. Wat gaat er precies veranderen? Het pgb in 7 vragen.

1. Wat verandert er precies?

Per 1 januari 2012 geldt dat het pgb alléén nog maar wordt toegekend aan cliënten met een indicatie voor verblijf in een instelling. Dit geldt overigens alleen voor zorgvragers die voor het eerst een pgb aanvragen. Alle andere indicaties waarbij geen sprake is van verblijf kunnen geen aanspraak meer maken op een pgb.

2. Wat gebeurt er als u geen indicatie voor verblijf heeft?

Heeft u nu een pgb zonder verblijfsindicatie, dan heeft dit gevolgen. Heeft u een AWBZ-indicatie voor de functies persoonlijke verzorging en/of verpleging, dan moet u uiterlijk per 1 januari 2014 overstappen naar zorg in natura. Zorg in natura houdt in dat de zorgaanbieder rechtstreeks betaald wordt door het zorgkantoor. U heeft dus niet langer zelf de beschikking over het geld.

3. Wat zijn de gevolgen voor een indicatie voor de functie begeleiding?

Hiervoor wordt voortaan ondersteuning geboden vanuit de gemeente in het kader van de Wet maatschappelijke Ondersteuning (WMO). Het is nog niet duidelijk of de gemeenten bereid zijn hiervoor een pgb beschikbaar te stellen.

4. Geldt de nieuwe regeling ook voor de huidige pgb-houders?

Voor de huidige pgb-houders gaat de maatregel pas op 1 januari 2014 in. Ook bij een eventuele tussentijdse herindicatie blijft de huidige pgb-houder het pgb behouden tot uiterlijk 1 januari 2014.

5. Wat zijn de voordelen van de nieuwe regeling?

De staatssecretaris wil met de aanscherping van de regels een aantal zaken bereiken:

- Voor zorgvragers met een indicatie verblijf biedt een pgb de mogelijkheid zelf de regie te voeren over de verleende zorg.
- Regie bij de zorgvrager zou moeten leiden tot meer zorgvernieuwing; de instellingen moeten hun zorg immers beter afstemmen op de behoeften en wensen van de zorgvragers.

- In de toekomst moet het mogelijk zijn dat particuliere zorgaanbieders een contract afsluiten met de zorgverzekeraar om zorg in natura te kunnen leveren. Met andere woorden: niet de zorg verdwijnt, maar wel het geld voor de zorgvrager.

6. Waarom is er zoveel kritiek op de nieuwe regeling?

De kritiek die zorgvragers hebben op het inperken van het pgb, is vooral gericht op de angst de regie over de geboden zorg te verliezen. De staatssecretaris is echter van mening dat vanaf de invoering van het pgb, zo'n 15 jaar geleden, ook de zorg in natura veel beter inspeelt op de behoeften en wensen van de zorgvragers.

7. Verplicht een pgb voor verblijf u tot opname in een zorginstelling?

Hoewel het pgb vanaf 1 januari 2014 alleen voorbehouden is aan zorgvragers met een indicatie voor verblijf, betekent dit niet dat u verplicht moet worden opgenomen in een instelling. Wel voert u zelf de regie over de zorg en kan het pgb ingezet worden binnen de wettelijke kaders. De overheid probeert hiermee het scheiden van wonen en zorg te stimuleren.

Meer informatie
voor pgb-houders op
www.pgb.nl

Samenwerking

Snellere en betere hulpverlening via het Veiligheidshuis

Samen bereik je meer! Met die gedachte verbond Radar zich enige jaren geleden aan het Veiligheidshuis district Maastricht. Het Veiligheidshuis heeft als doel criminaliteit, overlast en maatschappelijke uitval te voorkomen of te verminderen zodat burgers zich veilig voelen en volwaardig aan de maatschappij kunnen deelnemen. Vanuit Radar neemt Michel Klaassen, medewerker team Behandeling, elke maand deel aan één van de stadsdeelnetwerkoverleggen van het Veiligheidshuis.

Michel licht toe: “Het veiligheidshuis is een samenwerkingsverband tussen ketenpartners. Daarbij moet je - naast Radar - denken aan onder meer Jeugdzorg, Politie, Openbaar Ministerie, Reclassering, Penitentiare Inrichting, GGD, afdeling Sociale Zaken van de gemeente en Verslavingszorg. Het Veiligheidshuis richt zich op veel voorkomende criminaliteit en overlast door veelplegers en jeugd, evenals huiselijk geweld. De gedachte hierachter is dat criminaliteit vaak het gevolg is van problemen op meerdere gebieden die niet door één enkele organisatie zijn op te lossen. Door de krachten te bundelen, kun je veel meer bereiken. Je kunt het Veiligheidshuis dan ook zien als een netwerk dat heel gericht werkt aan de oplossing van problemen van cliënten. Het Veiligheidshuis is gevestigd in de Brusselsestraat in Maastricht. Tot de doelgroepen behoren zogenaamde risicjongeren, veelplegers (18+), ex-gedetineerden, mensen die in aanraking komen met huiselijk geweld en mensen waarbij sprake is van maatschappelijke uitval. Als Radar zijn we er natuurlijk vooral voor de mensen die zorg nodig hebben. Vanuit die optiek nemen wij dan ook deel aan een stadsdeelnetwerkoverleg.”

Netwerkoverleg

Michel kwam met het veiligheidshuis in aanraking vanuit zijn functie als begeleider van MP (Multi Problem) gezinnen, tegenwoordig samen met PPG ondergebracht in het Team Behandeling. “Het gebeurt helaas maar al te vaak dat hulp stagneert, dat onduidelijk is welke instanties bij een gezin betrokken zijn geweest en dus geen inzicht bestaat in welke afspraken met wie zijn gemaakt. Ik breng de casus in tijdens één van de maandelijkse stadsdeelnetwerken waar veel partijen aan tafel zitten. Tijdens dit overleg bespreken we mensen waar we ons zorgen over maken, loopt het goed, wat is nog meer nodig etc. Groot voordeel is dat de lijnen op deze manier erg kort zijn en je direct afspraken kunt maken. Voor sommige casussen is het nodig een apart overleg te

starten. Dat gebeurt dan in een zogenaamde PGA-team, (Persoons Gebonden Aanpak) waar alle bij een specifiek geval betrokken instanties aan deelnemen om de hulpverlening zo goed en snel mogelijk op te pakken.” “Overigens breng ik natuurlijk niet elk gezin in het overleg in,” verduidelijkt Michel. “Het betreft uitsluitend gezinnen waar je echt vastloopt. Dat kan aan het gezin zelf liggen, maar net zo goed aan de enorme bureaucratie waarmee we helaas te maken hebben.”

Stagnerende hulp vlot trekken

Michel noemt een paar voorbeelden. “Hoewel het Veiligheidshuis in principe geen direct contact met de cliënt heeft, kan afwijking van deze regel soms wel het gewenste effect sorteren. Dan maken we in het bijzijn van een procesmanager van het Veiligheidshuis afspraken en stellen we spelregels vast waarmee eerder de hand werd gelicht. Dat kan dan net de stok achter de deur zijn die een gezin nodig heeft. Door de samenwerking in het Veiligheidshuis kunnen zaken versnellen. Bijvoorbeeld als een ketenpartner niet thuis geeft, kan het Veiligheidshuis meer druk zetten waardoor er wel contact kan worden gelegd. Wat me aanspreekt is dat er een heel duidelijke focus ligt op resultaat. Samen willen we het probleem zo snel en goed mogelijk oplossen. Daar heeft niet alleen de cliënt, maar ook de omgeving baat bij.”

Voor Michel staat dan ook vast dat het Veiligheidshuis een grote toegevoegde waarde heeft. “De cliënt wordt sneller en beter geholpen. Het Veiligheidshuis bekijkt per nieuwe casus welke instantie het beste de leiding kan nemen, dat schept duidelijkheid. Voor de cliënt is het bovendien prettig dat niet alle instanties over elkaar heen buitelen, maar dat er één organisatie is die contacten met andere hulpverleners coördineert. Vooralsnog participeert Radar in het Veiligheidshuis District Maastricht, maar inmiddels zijn gesprekken gaande met het Veiligheidshuis in Heerlen om te kijken hoe we elkaar kunnen ondersteunen.”

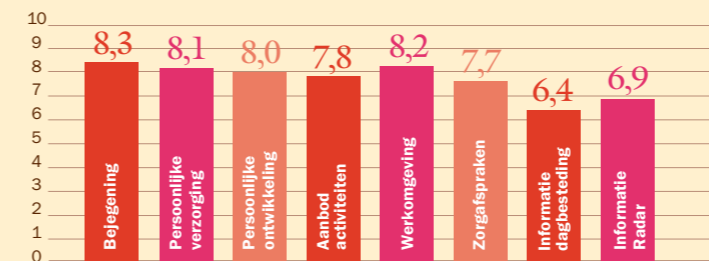
Ouders en vertegenwoordigers geven Radar ruim voldoende!

De resultaten van het recent gehouden tevredenheidsonderzoek onder ouders/wettelijk vertegenwoordigers van (volwassen) cliënten zijn binnen en stemmen tot tevredenheid. In de dagbesteding is de gemiddelde score 7,7 en in de woonvormen 7,0. Ruim 500 van de 1200 verstuurd vragenlijsten werd teruggestuurd, een score van 42%. Aan de hand van de uitkomsten van dit onderzoek zet Radar acties uit voor verdere verbeteringen. Alle scores lager dan 7,0 worden direct opgepakt. Want het kan en moet natuurlijk altijd beter!

In mei 2011 vielen zo'n 1200 enveloppen met vragenlijsten bij ouders/wettelijk vertegenwoordigers in de brievenbus. Het was voor het eerst dat zij hun (on)tevredenheid via een dergelijk onderzoek kenbaar konden maken. In de vragenlijsten kwamen vooral thema's aan bod die ouders/vertegenwoordigers belangrijk vinden en die bepalend zijn voor de tevredenheid. In het onderzoek is onderscheid gemaakt tussen de tevredenheid over de dagbesteding en de tevredenheid over de woonvorm. Om de onafhankelijkheid te waarborgen zijn de resultaten van het onderzoek in samenwerking met de Universiteit Maastricht verwerkt. De uitkomsten geven een algemeen beeld, maar bieden ook inzage in de tevredenheid over de verschillende voorzieningen.

Tevredenheid over de dagbesteding

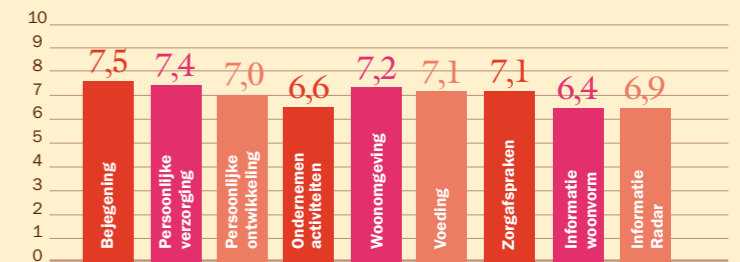
De gemiddelde score van de tevredenheid over de dagbesteding is 7,7. De onderdelen bejegening, persoonlijke verzorging, persoonlijke ontwikkeling en werkomgeving laten zelfs een score hoger dan 8 zien. Dit zijn mooie resultaten en het is dan ook belangrijk deze lijn vast te houden. Een onderdeel waarop Radar duidelijk minder scoort is informatievoorziening. De informatievoorziening vanuit Radar krijgt een 6,9, de informatievoorziening vanuit de dagbestedingslocaties krijgt maar een 6,4. Dit zijn dus duidelijke aandachtspunten. De opmerkingen die ouders aan het einde van de vragenlijsten hebben gegeven, onderstrepen dit nog eens. Het verbeteren van de informatievoorziening vanuit Radar en vanuit de voorzieningen is dan ook een duidelijk aandachtspunt. Onderstaande figuur toont de scores van de factoren die van invloed zijn op de tevredenheid over de dagbesteding.

Figuur 1: Scores tevredenheid over de dagbesteding

Tevredenheid over de zorg in de woonvormen

Hoewel de woonvormen gemiddeld iets lager scoren dan de dagbesteding, krijgen deze toch ook een ruime voldoende, een 7,0. Net zoals in de dagbesteding mag de bejegening op bijval rekenen, dit onderwerp wordt het best gewaardeerd met een gemiddeld van 7,5. Aandachtspunten voor verbetering zijn informatievoorziening, met een score lager dan 7, en het ondernemen van activiteiten, dat maar een 6,6 krijgt. Dat blijkt ook uit de opmerkingen onder aan de vragenlijst. Hieronder volgt een overzicht van de scores op de factoren die van invloed zijn op de tevredenheid over de woonvormen.

Figuur 2: Scores tevredenheid over de woonvormen

Verbeteracties

Radarbreed geeft dit onderzoek duidelijk aan waar onze verbetermogelijkheden liggen. Aan de hand van deze resultaten zullen wij samen met onze medewerkers in de voorzieningen acties uitzetten ter verbetering van deze resultaten. Het doel is om uiteindelijk op alle factoren te verbeteren en/of de goede beoordeling vast te houden. Dit onderzoek zal dan ook elk jaar worden herhaald zodat we de ontwikkelingen goed kunnen volgen. Dit najaar volgt een tweede onderzoek, dit keer onder ouders/vertegenwoordigers van kinderen die bij ons in zorg zijn.

Graag bedanken we alle ouders/vertegenwoordigers die hebben deelgenomen aan het onderzoek voor hun deelname.

Een cliënt vertelt... Danny Bontenbal over zijn werk bij GaiaPark ZOO:

“Ik hoop hier tot mijn 65ste te kunnen blijven werken”

Al drie keer werd GaiaPark ZOO in Kerkrade uitgeroepen tot het mooiste dierenpark van de Benelux. Volgens commercieel manager Hans Nicolaes, is dat mede een verdienste van de cliënten van Radar die er van maandag tot en met vrijdag voor zorgen dat het park er piekfijn uit ziet. Eén van deze cliënten is Danny Bontenbal die enthousiast over zijn werk vertelt.

Danny, 59 jaar, werkte eerder bij een zorgboerderij, maar dat werk werd te zwaar. Omdat thuiszitten niets voor hem is, keek hij met hulp van Radar om naar ander werk. Dat werd gevonden in GaiaPark ZOO. Danny werkt hier nu twee dagen per week en heeft het er uitstekend naar zijn zin. “Ik woon in Eygelshoven en kom zelfstandig met de auto hier naar toe. Om half acht meld ik me bij de poort. We beginnen de dag altijd met een kop koffie en een sigaret. Ondertussen bespreekt onze begeleider René wat we die dag gaan doen. Daarna, rond een uur of acht, pakt ieder zijn emmer en prikker uit het hok en dan gaan we het park in. We houden de paden schoon, prikken papier, sigaretten en andere rommel en vegen bladeren op. Ook houden we de parkeerplaats bij en buitenom het park.

Fijn om onder de mensen te zijn

Om drie uur 's middags zit het werk erop. Ik vind het fijn om zo in de buitenlucht te kunnen werken. Het park is heel mooi en als het zonnetje schijnt... dat vind ik heerlijk! Als het regent, gaan we natuurlijk niet naar buiten. Dan zorgt René voor werkzaamheden binnen. We poetsen bijvoorbeeld de kantine, of ruimen karton op, dat soort dingen.” Danny vindt het werken bij GaiaPark ZOO erg leuk. “Ik vind het sowieso fijn om onder de mensen te zijn en af en toe een praatje te kunnen maken. Ik ben graag bezig. De collega's zijn leuk, we zijn allemaal een beetje van dezelfde leeftijd en kunnen goed met elkaar opschieten. Ik hoop hier sowieso tot mijn 65ste te kunnen blijven.” Twee dagen werken vindt Danny op zijn leeftijd wel genoeg. “Ik heb ook nog andere dingen te doen. Ik woon helemaal zelfstandig en doe alles zelf: mijn huis poetsen, wassen, strijken, noem maar op. Dat is best veel werk. In mijn vrije tijd ga ik het liefst naar Duitsland. Lekker op een terrasje zitten. Dat is ook genieten.”

De emmer moet vol

Hans Nicolaes: “René Hofman begeleidt de groep cliënten van Radar. We beschouwen hen allemaal als onze collega's. Het gaat erg goed onderling en ze worden overal bij betrokken. Ook onze bezoekers reageren erg positief op deze groep mensen. Hun arbeidsethos is geweldig! De emmer moet vol, anders zijn ze niet tevreden. Voor GaiaPark ZOO is dit een mooie manier om onze maatschappelijke verantwoordelijkheid te nemen. Onze eerste directeur heeft zich hier sterk voor gemaakt en er veel energie in gestoken. We werken al een aantal jaren op deze manier met Radar samen. De cliënten vinden het erg prettig bij ons en wij hebben er paar bijzondere collega's bij die graag hun steentje bijdragen.”

Expertise versterkt kracht

Met de start van de nieuwe organisatie deed een jaar geleden de divisie Expertise zijn intrede binnen Radar. Binnen deze divisie zijn de vele expertises van Radar gebundeld tot één expertisebolwerk waarin gedragskundigen, therapeuten en paramedici samen werken. Ook scholing en ontwikkeling van medewerkers, Radar Academie, het ABC-plein, geestelijke verzorging, arts, de bedrijfscoach en de indicatiemedewerkers vallen onder de divisie Expertise die zich onder het motto ‘dienstbaar & deskundig’ profileert. Aan het woord is divisie manager Expertise, Christan van Miert.

Versterken van kracht

“Op dit moment is Radar bezig met het bepalen van de inhoudelijke strategische koers. We willen ons laten leiden door het motto ‘het versterken van de eigen kracht van cliënten’. Ook willen we de krachten rondom de cliënt versterken, dus ouders, verwanten, medewerkers en vrijwilligers. We streven ernaar vanuit de divisie expertise het versterken van deze krachten optimaal te ondersteunen. Hier ligt onze belangrijkste taak.”

Dienstbaar & deskundig

“Bij het bieden van deze ondersteuning laten de medewerkers van de divisie expertise zich leiden door twee uitgangspunten: dienstbaar en deskundig. Het leveren van goede zorg aan mensen met een verstandelijke beperking is het bestaansrecht van Radar. Om die goede zorg te kunnen realiseren, adviseren en ondersteunen wij de teams en begeleiders op basis van de zorgvraag van de cliënt. Wij stellen ons daarom dienstbaar op. Deskundigheid is wat wij bieden. Radar onderscheidt zich van andere zorginstellingen door een enorme kennis en ervaring op velerlei gebieden met betrekking tot mensen met een verstandelijke beperking. Die deskundigheid is voor een belangrijk deel gebundeld in onze divisie. Het verder uitbouwen en versterken van die expertise, daar ligt onze uitdaging voor de toekomst.”

Voor wie is de divisie Expertise?

“In de eerste plaats is onze ondersteuning

gericht op de medewerkers en vrijwilligers van Radar. Ook richten we ons op de cliënt en zijn ouders/vertegenwoordigers. Voorbeelden van geplande activiteiten voor ouders/vertegenwoordigers zijn informatieavonden over opvoedings-thema's zoals eetproblemen, spelen en ontwikkeling. Voor het najaar staat ook een informatieavond over autisme op het programma waarbij we mensen met autisme zelf aan het woord laten. Vanuit het ABC-plein worden tal van activiteiten georganiseerd voor cliënten. Op termijn zullen we onze diensten wellicht uitbreiden in de richting van externe hulpverleners, ketenpartners en maatschappelijke instanties.”

Wat levert de bundeling van expertise tot nu toe op?

“Ik hoop dat we dankzij onze bundeling van expertise kunnen bewijzen dat 1+1 = 3! Onze ambitie is erop gericht samenhang en samenwerking te realiseren door te coördineren, faciliteren en kennis en talent verder te ontwikkelen. Dit resulteert uiteindelijk in een betere ondersteuning aan de medewerker en cliënt. De eerste vruchten van ons werk zijn overigens al zichtbaar. Ik noem een paar voorbeelden: het project levensbox dat op initiatief van het ABC-plein met de geestelijk verzorger is gerealiseerd. Daarnaast hebben het ABC-plein en onze gedragskundigen de handen ineen geslagen en trainingen op maat gemaakt voor de teams. Denk ook aan het aanbod van de Radar Academie waaraan alle disciplines hun bijdrage leveren en die een belangrijke rol zal gaan spelen in de ontwikkeling van onze medewerkers. De Radar Academie zal ook activiteiten aanbieden voor cliënten, ouders/verwanten, vrijwilligers en externen.”

Wanneer is de divisie Expertise in haar opzet geslaagd?

“Dit klinkt als een open deur, maar ik ben tevreden als onze cliënten en medewerkers tevreden zijn. Onlangs zijn we gestart met tevredenheidsonderzoeken. Er zijn vragenlijsten naar ouders gestuurd; de tevredenheid van de cliënten wordt besproken bij de evaluatie van de zorgplannen en we hebben

de tevredenheid over de ondersteuning door de ondersteunende diensten bij de medewerkers gemeten. We drukken de tevredenheid uit in rapportcijfers. Een rapportcijfer lager dan 5,9 is wat ons betreft onvoldoende en zaken zullen moeten worden verbeterd, een cijfer tussen 6,0 en 6,9 vraagt aandacht om zaken te verbeteren, vanaf een 7,0 zijn we in principe tevreden, maar duidelijk zal zijn dat we streven naar zo hoog mogelijke waardering. Op basis van de resultaten gaan we verbeteracties ondernemen.”

Wat is nodig om goede rapportcijfers te realiseren?

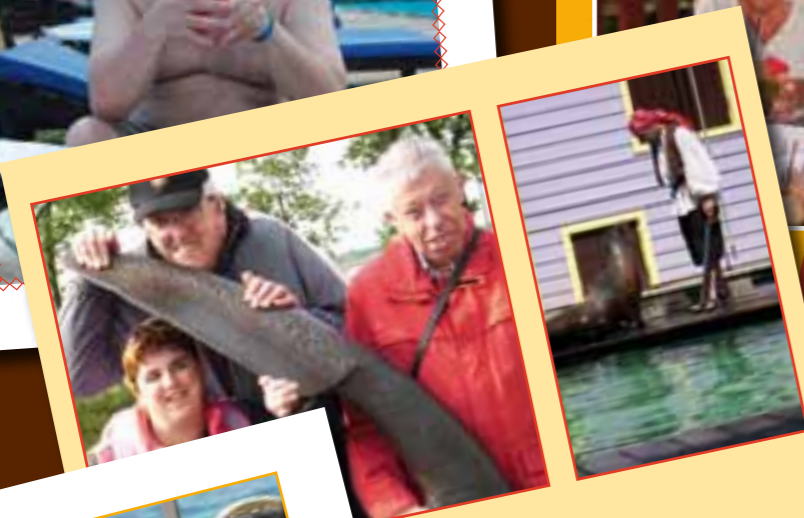
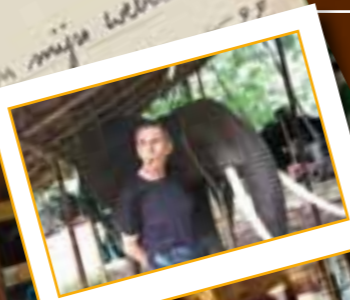
“In elk geval voeling houden met onze cliënten, dan kom ik weer terug op dienstbaarheid. Deskundigheid vanuit een ivoren toren helpt ons absoluut niet verder. Tegelijkertijd moeten we soms een stapje verder gaan dan het ingaan op vragen van onze cliënten. We zetten onze kennis ook in om bij te dragen aan nieuwe inzichten. Van ons wordt verwacht dat wij bijdragen aan ontwikkelingen, dat we reflecteren en stimuleren. Dat betekent soms meer doen dan de begeleider of het team vraagt en ongevraagd advies geven. Met andere woorden: onze deskundigheid eveneens inzetten om hiaten in de zorg te signaleren en voorkomen. Ook deze rol vullen we op een dienstbare manier in.”

Disciplines van de divisie Expertise:

- Gedragskundigen voor Kids & Thuis
- Gedragskundigen voor volwassenenzorg
- Geestelijke verzorging
- Stichtingsarts
- Paramedici en therapeuten:
 - fysiotherapie
 - logopedie
 - spelbegeleiding / speltherapie
 - bewegingstherapie
- Bedrijfscoach
- ABC-plein
- Indiciemedewerkers
- Ontwikkeling / training digitaal zorgplan en elektronisch cliëntendossier
- Radar Academie

Eropuit met Parasolreizen

Kenia

terrasje pikken

Groeten uit...

genieten

Goede reis!

De zon is heerlijk!

Vakanties en Dagtochten 2011

Coaching van cliënt én van zijn werkomgeving bevordert acceptatie

De jobcoaches en werkbegeleiders van Arbeidsintegratie begeleiden cliënten die intensieve begeleiding nodig hebben bij het vinden van (on)betaald werk. Heeft een cliënt eenmaal een baan gevonden, dan houdt de jobcoach vinger aan de pols door wekelijkse gesprekken met de cliënt waarin de werkweek wordt geëvalueerd en mogelijke knelpunten besproken. Jobcoach Marion Vercauteren constateert dat het echter in veel gevallen belangrijk is om niet alleen de cliënt, maar ook zijn werkomgeving te ondersteunen.

Marion beschrijft een voorbeeld van een cliënt van Radar die al geruime tijd bij een organisatie werkt. “Deze cliënt, die een stoornis in het autisme spectrum heeft deed het werk prima. Echter, toen zich veranderingen in de werkomgeving voordeden die de cliënt als gevolg van zijn beperking niet kon relativeren, bouwde zich spanning op. Daarnaast was er onrust in de woonvorm vanwege de vele personeelwisselingen. De collega’s herkenden de signalen onvoldoende, waardoor de situatie op een gegeven moment escaleerde. De hevige geschrokken collega’s trokken aan de bel. Ze wilden deze collega niet kwijt, maar er moest wel iets gebeuren. Als jobcoach krijg ik een bepaald aantal uren die ik aan deze cliënt besteed vergoed vanuit het UWV. Daarnaast is het natuurlijk ook belangrijk om de werkomgeving in de coaching te betrekken. Dit gebeurt dan ook door middel van evaluatiegesprekken waar de werkgever, of een collega die als aanspreekpunt fungeert, bij aanwezig is. Wanneer er behoefte ontstaat vanuit de werkomgeving om meer specifieke uitleg te krijgen over de beperking en gedragingen van een cliënt, kan ik hier niet altijd gehoor aan geven omdat dit ten koste gaat van mijn begeleidingsuren die voor de cliënt zijn bedoeld. In overleg met Christan van Miert, divisie manager Expertise, én de organisatie waar deze cliënt werkt, is toen besloten het ABC-plein hierbij te betrekken. De organisatie waar deze cliënt werkt, was bereid de kosten hiervan op zich te nemen.”

ABC-plein biedt uitkomst

De cliënt heeft één-op-één begeleiding van het ABC-plein gekregen. Er is nog eens kritisch gekeken naar de mogelijkheden in relatie tot de beperking. In de werksituatie is daarom een aantal wijzigingen aangebracht die de cliënt meer structuur bieden. Zo heeft de cliënt een aantal vaste taken en daarnaast een aantal extra taken van 5, 10 of 30 minuten die de cliënt kan uitvoeren op het moment dat er even tijd over is. Ook heeft de cliënt een vaste contactpersoon toegewezen gekregen waarmee op vastgestelde momenten overlegd kan worden. Misschien wel net zo belangrijk is dat de collega’s eveneens ondersteuning van het ABC-plein hebben gekregen. Collega: “Ons hele team heeft een middag instructie gekregen over deze specifieke vorm van autisme en hoe daarmee het beste om te

gaan. We werken al vier jaar met deze cliënt, maar desondanks ging een wereld voor ons open. Zo bleek er bijvoorbeeld sprake te zijn van overschatting waardoor instructies niet duidelijk overkwamen. Het blijkt dat mensen met deze beperking meesters zijn in het verbergen van hun beperking. Desbetreffende cliënt heeft daardoor al die jaren op de tenen gelopen. Dat is natuurlijk een pijnlijke zaak. Hoewel we er niets aan kunnen doen, voelden we ons daar toch wel schuldig over.”

Huiswerk

In de cursus hebben we een aantal concrete opdrachten meegekregen,” vervolgt de collega. “Zo mogen we onze emoties niet tonen in het bijzijn van de cliënt, evenals conflicten. Het praten over collega’s waar de cliënt bij is, kan ook niet meer. De cliënt heeft een heel sterk ontwikkeld gevoel voor sfeer en neemt alle emoties van ons over. We hebben ook geleerd dat humor of spreekwoorden niet altijd begrepen worden. Nu we dat weten, leggen we direct uit wat een bepaalde uitdrukking betekent.” “Deze middag is heel verhelderend geweest,” vindt de collega. “Jammer alleen is dat we dit nu pas hebben gehad, toen de zaak al geëscaleerd was. Achteraf was dat niet nodig geweest. Als je kijkt hoe het nu gaat, dan is er een enorme vooruitgang geboekt.” Marion: “Het gaat inderdaad weer goed met deze cliënt. De één-op-één training heeft vruchten afgeworpen en het is me gelukt het aantal begeleidingsuren vanuit het UWV te verhogen. De cliënt volgt momenteel bovendien de cursus Brug naar Werk om onder andere beter te leren omgaan met kritiek en conflicten en te leren op welke manier je zaken bespreekbaar maakt. En daar zijn alle partijen bij gebaat.”

Acceptatie bevorderen

“Dit is één voorbeeld,” zegt Marion. “Maar we weten uit ervaring dat er meerdere van onze werkende cliënten te maken hebben met een werkomgeving die hen niet altijd begrijpt. Om deze cliënten echt onderdeel van een organisatie te maken, zodat ze zich begrepen en lekker in hun vel voelen, zou echt een toegevoegde waarde hebben en de acceptatie van onze cliënten in een reguliere baan bevorderen. Vandaar dat het zeer zinvol zou zijn om de werkomgeving ook meer inzicht te verschaffen over de specifieke gedragingen van cliënten en hoe hiermee om te gaan. Tenslotte krijgt een bedrijf toch iemand met een beperking in dienst en kunnen we niet zomaar verwachten dat alle collega’s direct weten hoe ze hier het beste mee om kunnen gaan. Gelukkig is ons Expertisecentrum bezig met het opzetten van cursussen op dit gebied. Het ABC-plein beschikt over heel veel expertise over allerlei beperkingen en gedragingen. Als Radar kunnen we ons daarmee heel sterk in de markt profileren, daarvan ben ik overtuigd.”

Badincident met grote gevolgen

“Zo'n incident zet ons met twee benen op de grond. Ik zie het als onze opgave om er alles aan te doen om de kans op het risico van een ongeval te verkleinen.”

Zaterdagavond 2 juli 2011. Een ogenschijnlijk, gewone zaterdagavond in Logeershuis Ravensbos in Valkenburg aan de Geul. Totdat zich een vreselijk incident voor doet: een cliënt loopt tijdens het baden ernstige brandwonden op. Wat is er precies gebeurd, hoe gaat het met haar en bovenal, wat kunnen we er van leren? Aan het woord Cees Muusse van het onderzoeksbureau HoPe Consultant b.v. en Frans Wilms, bestuurder Radar.

Dat we onze verantwoordelijkheid nemen, daar wil ik geen twijfel over laten bestaan,” start Frans Wilms. “Spoedig na het ongeval is besloten een onderzoek te laten plaatsvinden door een onafhankelijk bureau, gespecialiseerd in ongevalonderzoeken: HoPe Consultant b.v. uit Nieuwerkerk aan de IJssel. Juist ook, om ongeacht de oorzaak, als organisatie lering te kunnen trekken uit dit incident.”

De bewuste avond

Cees Muusse licht de situatie van die avond toe: “De bewuste avond waren achttien cliënten en vijf medewerkers aanwezig in Logeershuis Ravensbos, verdeeld over vier groepen. De groep van de betrokken cliënt bestond uit vier cliënten en twee ervaren en gekwalificeerde begeleiders. Na het avondeten begonnen de medewerkers met de voorbereiding van het ‘slapen gaan’. Eén van de medewerkers bracht de cliënt als eerste naar de badkamer. Daar werd de thermostaatkraan aan de volumekant opengedraaid en is begonnen met het uitkleden van de cliënt. Het was de bedoeling de cliënt in het verhoogde bad te laten stappen. Daarbij werd gebruikt gemaakt van een krukje en niet detilinstallatie die daartoe aanwezig is. Aangezien de cliënt redelijk mobiel was, werd dit als een ‘geaccepteerde’ manier van werken gezien. Bij deze instap-poging is de cliënt van het krukje gegleden en riep de medewerker de hulp in van een collega die in de woonkamer was. Ondertussen was het bad reeds behoorlijk gevuld met (naar eerst later bleek, veel te warm) water en samen hielpen de medewerkers de cliënt bij het in bad gaan.”

Het incident

“Volgens de medewerkers begon de cliënt te huilen, wat hen bevreesdde omdat zij normaal juist veel plezier beleeft aan het baden”, licht Cees Muusse het incident nader toe. “Zij controleerden het water en bemerkten dat dit zeer warm was. Zij hebben vervolgens gezamenlijk de cliënt uit het bad getild en werd direct met koelen begonnen. De situatie werd terecht als levensbedreigend gezien en de cliënt is direct na 112 alarm in slechte toestand naar het ziekenhuis gebracht.”

Gezondheidstoestand cliënt

De cliënt heeft als gevolg van dit incident voor 40% van het lichaam 2e en merendeels 3e graads brandwonden, hoofdzakelijk aan haar onderlichaam, opgelopen. De verwondingen waren levensbedreigend. Inmiddels zijn diverse huidtransplantaties uitgevoerd. Het herstel is buitengewoon zwaar en zal naar verwachting nog een lange tijd duren, mede als gevolg van de ernstige verstandelijke beperking van de cliënt. Frans Wilms: “Als Radar doen we wat we kunnen om de cliënt en familie zo adequaat mogelijk te ondersteunen.”

Oorzaken en aanbevelingen

Cees Muusse vervolgt: “Bij ongevalonderzoek is heel belangrijk: wat is er exact gebeurd, hoe is het opgevolgd, welke oorzaken liggen er aan ten grondslag en hoe kunnen we die in de toekomst voorkomen. De directe aanleiding van het badincident zit in menselijke handelen: het niet naleven van een gebruikelijke en geprotocolleerde handeling (het voelen van de temperatuur van het water, alvorens met het baden te starten).” “Er is echter nooit één oorzaak, er spelen altijd andere zaken mee,” benadrukt Cees Muusse. “In technisch opzicht is er geen kritiek; alle apparatuur functioneert naar behoren. Ook de medewerkers waren gekwalificeerd. Waar ik wel op wijs, is dat de organisatie rondom risicovolle situaties, zoals het baden en douchen, meer aandacht vraagt in de praktijk. In de kern moet Radar bij risicovolle handelingen meer inzet plegen om daadwerkelijk te waarborgen dat afgesproken gedrag ook in de praktijk wordt

toegepast. Daarbij moeten we ons wel beseffen dat, ook al is alles op orde, we gedrag niet voor 100% kunnen controleren en we dus ook falen van mensen niet voor 100% kunnen voorkomen. Hoe graag we dat ook zouden willen. Daarbij moeten we ook kunnen vertrouwen op de kennis en ervaring van medewerkers. Echte preventie ligt in het naleven van veiligheidsregels, in het uitvoeren van risicoanalyses en in het bewust worden van veilig en onveilig gedrag.”

Spiegel zeer serieus nemen

Frans Wilms: “De onderzoeker houdt ons een spiegel voor die ik zeer serieus neem. We werken met z'n allen elke dag weer met en voor cliënten. Elke dag weer bestaat het risico dat fouten worden gemaakt, terwijl we dat met z'n allen niet willen. Onze aandacht moet daarbij niet uit gaan naar weer nieuwe of strakkere regels. Meer regels leiden namelijk niet tot meer veiligheid. Wij verleggen onze aandacht naar scholing, instructie, observatie van gedrag in de uitvoering van handelingen die risicovol zijn. Dat is niet iets voor alleen vandaag en morgen, maar ook voor overmorgen en alle dagen daarna.”

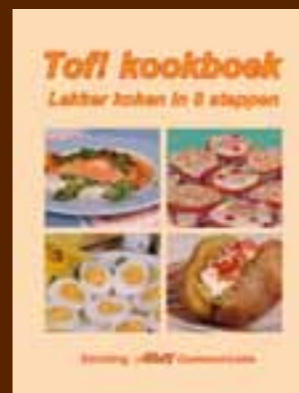
Meest betrokken medewerkers

Het spreekt voor zich dat met betrokken medewerkers is gesproken over hun toekomst na dit voorval. Frans Wilms: “We gaan samen met betrokken medewerkers proberen een verantwoorde nieuwe start mogelijk te maken. Dat zal niet op Logeershuis Ravensbos of een kinderdagcentrum van Radar zijn. Daarnaast gaat de meest betrokken medewerker niet meer aan de slag in een functie, waar zij zelfstandig verantwoordelijk is voor begeleiding van cliënten.”

Eind augustus 2011 is het onderzoeksrapport naar het badincident voor verdere beoordeling toegezonden aan de Inspectie voor de Gezondheidszorg: het toezichthoudend orgaan. Een samenvatting is te vinden op www.radar.org.

Kort nieuws & agenda

Kijk voor actueel
nieuws op
www.radar.org

Tof! kookboek

Vlnr: baby Tayron, wethouder Leo Jongen, moeder Tessa van Noord, moeder Jennifer Ubachs met baby Tiziano, vader Toby Wijnands en Radar medewerkers Els Frins en Jessica Engelen.

Nieuws

Blik op werk - Positieve cliëntaudit

Radar mag zich sinds oktober 2010 een gecertificeerd re-integratiebedrijf noemen dankzij het behalen van het Blik op Werk keurmerk door het team van Arbeidsintegratie. Het keurmerk wordt voor 4 jaar afgegeven en jaarlijks vindt er een audit plaats. Afgelopen maand is het rapport cliëntaudit binnengekomen met daarin veel lof over de werkwijze en de ondersteuning door begeleiders in het re-integratietraject.

Enkele bevindingen uit het rapport zijn:

- Er is sprake van een flexibele organisatie met passie; Afspraken worden nagekomen en er wordt direct ingespeeld en afgestemd op de kandidaten (dit zijn cliënten die deelnemen aan een re-integratietraject);
- Er wordt geluisterd naar de wensen van de kandidaten;
- De begeleiders worden als goed beoordeeld.

Nieuwe groep in AC Bemelergrubbe

Op maandag 22 augustus jl. is in AC Bemelergrubbe te Maastricht een nieuwe groep cliënten gestart. Deze jongeren met een meervoudige beperking zijn afkomstig van de Maasgouwschool, waar ze op 20-jarige leeftijd uitstromen. In AC Bemelergrubbe krijgen zij passende dagbesteding die aansluit op hun wensen. Daarbij wordt ook gebruik gemaakt van de faciliteiten en deskundigheid van de Maasgouwschool, die ernaast is gelegen. Het adres is hetzelfde als AC Bemelergrubbe senioren:

AC Bemelergrubbe junioren, Bemelergrubbe 4, 6226 NK Maastricht.

Voor meer informatie, neem contact op met [Ada Stolk, a.stolk@radar.org](mailto:Ada.Stolk@radar.org)

Mooie afsluiting project 'Huisje, boompje, beestje' AC de Kanjel

Onder grote belangstelling van diverse media werd op 29 juni jl. het eerste vogelhuisje in het kader van het 'Huisje, Boompje, Beestje' project officieel opgehangen. Een samenwerkingsproject tussen leerlingen van groep 8 van basisschool 't Spoor en cliënten van activiteitencentrum de Kanjel in Maastricht. Met een hoogwerker van de brandweer werden Radar-client Bert en een leerling van basisschool 't Spoor de lucht in gehesen. Dit was nodig om het huisje 'hoog en droog' te kunnen bevestigen aan een kastanjeboom op het kerkplein in de Maastrichtse wijk Limmel. Wethouder Nuss controleerde vervolgens de constructie en gaf er zijn volledige goedkeuring aan. In totaal worden er 6 prachtig beschilderde vogelhuisjes opgehangen in de wijk Limmel.

Wethouder Leo Jongen (Kerkrade) brengt bezoek aan Ouder Kind project

Donderdag 21 juli bezocht wethouder Leo Jongen de locaties waar Radar in Kerkrade actief is. Het bezoek vond plaats in het kader van de aanstaande wetwijzigingen vanuit de Rijksoverheid (Wmo). De werkbezoeken aan de in Kerkrade actieve AWBZ-instellingen horen bij een goede voorbereiding op die overheveling, aldus wethouder Leo Jongen. Op de foto (pag.13 rechtsboven) maakt wethouder Leo Jongen kennis met het pilot-project ouder-kind in Kerkrade. Vanaf april 2011 wordt hier begeleiding geboden aan ouders met een verstandelijke beperking met kind(-eren). Het betreft een landelijke pilot vanuit het Ministerie van VWS.

Vriendenclub Parkstad voor 30-plussers

Voor thuiswonende mensen (vanaf 30 jaar). Een mogelijkheid om andere mensen te leren kennen, vrienden te maken en samen leuke activiteiten te doen. Bijvoorbeeld een avondje stappen, theater- of bioscoopbezoek, uit eten, wandelen, bowlen enzovoorts. Elke maand ontvang je een uitnodiging voor een nieuwe activiteit. Je kunt dan zelf beslissen of je mee wilt doen. De contributie bedraagt € 2,50 per maand en afhankelijk van de activiteit wordt er een bijdrage in de kosten gevraagd. [Meer informatie: Monique Hollanders van het club en buurthuiswerk, 06-11 53 22 17 of via e-mail: m.hollanders@radar.org.](mailto:m.hollanders@radar.org)

Nieuw: Tof! kookboek voor mensen met een beperking

Tof!, een landelijk tijdschrift voor mensen met een beperking, heeft een kookboek

gemaakt. De recepten in het kookboek bestaan uit acht duidelijke stappen met per stap een foto en korte uitleg. Iedereen met behoefte aan eenvoud en structuur kan de recepten maken. Dit maakt het tot een kookboek voor iedereen, met of zonder beperking. In het Tof! kookboek staan zestig recepten verdeeld over vijf hoofdstukken. Elk hoofdstuk heeft een eigen kleur, waarmee je gemakkelijk in de recepten kunt zoeken. Er staan voorafjes, hoofdgerechten en toetjes in. Maar ook hapjes voor een feest en gerechten voor een lekkere lunch. Iedereen die voor 31 december 2011 een abonnement op Tof! neemt, krijgt het kookboek cadeau. Het boek is ook in de boekhandel te koop voor € 15. De uitgave van het kookboek is mede mogelijk gemaakt door NSGK.

[Meer informatie: http://tofbled.nl](http://tofbled.nl)

AGENDA

Euregionale expositie Crossroad Art

Van 7 oktober t/m 18 november 2011 vindt de internationale tentoonstelling "Crossroad Art" plaats op drie locaties in Maastricht. Aan deze expositie nemen negen Euregionale ateliers deel waar mensen met een verstandelijke beperking of vanuit de geestelijke gezondheidszorg hun talenten uiten. Onder het motto "Outsider Art" willen zij hun sociale isolement doorbreken en een zichtbare plek in de maatschappij verwerven, waarbij passie voor kunst het raakvlak is. Initiatiefnemer is Galerie Ut Glaashoes van Radar samen met Galerie Flow (Outsider Art).

[Kijk voor meer informatie op de website van Ut Glaashoes www.utglaashoes.nl](http://www.utglaashoes.nl)

Smartlappen in de Polfermolen

Radar club en buurthuiswerk organiseert op zaterdag 12 november van 13.30 uur tot 17.30 uur een Smartlappenmiddag. De entree voor deze middag bedraagt 5 euro inclusief een consumptiebon. Ook deze middag staan er weer veel vrijwilligers klaar om er samen een gezellig middag van te maken. Aanmelden kan bij receptie kantoor Heerlen, 045-570 33 10. Adres Polfermolen: Plenkertstraat 50, 6301 GM Valkenburg.

[Meer informatie: Monique Hollanders van het club en buurthuiswerk, 06-11 53 22 17 of via e-mail: m.hollanders@radar.org.](mailto:m.hollanders@radar.org)

Vrijdagavond disco in het Juphuis

Op vrijdagavond 30 september, 28 oktober en 25 november is er van 19.30 uur tot 22.00 uur disco in het Juphuis in Heerlen. De disco is toegankelijk voor jonge en volwassen cliënten vanaf 16 jaar. Ouders en begeleiders zijn ook van harte welkom. De entree bedraagt 2 euro per keer en consumpties zijn verkrijgbaar voor € 1,20. De disco wordt mogelijk gemaakt door de enthousiaste inzet van vrijwilligers. Adres: Schandelerstraat 81, 6412 XM Heerlen

Disco in d'n Hiemel Maastricht

Op zondagmiddag worden in Jongerenentrum d'n Hiemel in Maastricht geregeld discomiddagen georganiseerd. Tijdens deze middag kun je dansen, muziek luisteren en er treden altijd artiesten op. De discomiddag begint om 14.00 uur en duurt tot 17.00 uur.

De entreprijs bedraagt € 1,50. Op de volgende zondagen ben je welkom:

- 2 oktober: **mini cd-presentatie van Marleen, Patrick en Maurice**
16 oktober: **Jerome Gellissen**
6 november: **Bert Dols**
13 november: **Duo Estebles**
27 november: **Roger Bormans**
11 december: **Bertsje & Evelyne**
Adres: d'n Hiemel, St. Bernardusstraat 24a, 6211 HL Maastricht
[Meer informatie: Monique Hollanders tel. 06-11 53 22 17 of m.hollanders@radar.org](mailto:m.hollanders@radar.org)

Klim in de pen

De redactieraad van Echo biedt u als lezer graag ruimte om te reageren op een artikel of onderwerp waarover u iets kwijt wilt. Wilt u uw mening of visie delen met de lezers van Echo, klim dan in de pen en stuur een brief naar de redactie van Echo en wie weet wordt uw brief de volgende keer geplaatst.

U kunt u brief voor 1 november 2011 sturen naar redactie.echo@radar.org. Wij zien uw reactie graag tegemoet.

Vrijwilligster Thresy Moonen

“Absoluut geen opoffering maar een groot genoeg”

Al vier jaar werkt Thresy Moonen elke dinsdagochtend als vrijwilligster bij AC Bemelergrubbe in Maastricht. Dat doet ze met groot plezier en enthousiasme. “Het is heel speciaal om met deze doelgroep te werken, ze reageren heel basaal, soms confronterend en altijd eerlijk. Dat spreekt me aan. Bovendien zijn extra handen, zeker in de deze tijd, heel erg welkom.”

De wereld van verstandelijk beperkte mensen is niet nieuw voor Thresy. “Mijn eigen zus, inmiddels helaas overleden, had het syndroom van Down en was enige tijd cliënt van Stichting Welzijnzorg. Ik heb in de cliëntenraad van woonvorm de Schans gezeten en ben zelfs nog een tijdje voorzitter geweest. Ik heb het altijd belangrijk gevonden om heel nauw betrokken te zijn bij het welzijn van mijn zus. De laatste jaren verbleef ze in Maasveld waar ik enkele keren per week kwam. Als je zelf een familielid hebt dat afhankelijk is van zorg, dan voel je pas hoe belangrijk het is dat er voldoende mensen zijn die zich om hem of haar bekommeren. Toen de gelegenheid zich voordeed - ik stopte op mijn 55e met werken - heb ik me onmiddellijk als vrijwilliger aangemeld.”

Gek op het Koningshuis

“Mijn vrijwilligerswerk startte met één-op-één activiteiten met Annie, BZW cliënt in Valkenburg. Annie werkt op AC Bemelergrubbe en zodoende kwam ik met deze voorziening in contact. Met Annie doe ik allerlei gezellige dingen. Ze heeft niet veel familie behalve een broer die ook op AC Bemelergrubbe werkt en een broer waarmee ze niet zo'n goede band heeft. Als ze kleren nodig heeft, een keer gezellig uit wil eten of ergens koffie drinken, dan ga ik met haar mee. Dat is absoluut geen opoffering maar een groot genoeg om te doen. Annie is gek op het koningshuis, ze kan je er alles over vertellen. Een tijdje terug werd ik gebeld door haar begeleider of ik bereid was met haar mee te gaan met een bustochtje naar Soestdijk. Dat wilde ik wel. Annie was in alle staten, want ze zou de koningin zien, en wat moest ze nu toch aantrekken? Ze wilde uiteindelijk in een knaloranje jurk gaan, maar dat heb ik haar gelukkig uit het hoofd weten te praten. Als het Prinsjesdag is, maken we daar bij AC Bemelergrubbe een happening van. Dan zitten alle cliënten - mét hoed - voor de televisie gespannen naar het spektakel in Den Haag te kijken. Een foto waard!”

Levensboek

Bij AC Bemelergrubbe houdt Thresy zich vooral bezig met het maken van levensboeken. “Dat vind ik een hele zinvolle bezigheid. Ik werk nu samen met Hub aan zijn levensboek, maar helaas kan Hub zich niet veel van zijn jeugd jaren herinneren. Dan moet je gaan graven in iemands verleden. Ik heb nu via via het telefoonnummer van een oude begeleider die me wellicht meer kan vertellen. Bij het AC heb ik, naast natuurlijk Annie die het eerst maar niks vond dat ze me hier moest ‘delen’, een speciaal plekje voor Marianne. Marianne is heel teruggetrokken en stil en ik probeer haar zo veel mogelijk bij de activiteiten te betrekken. Soms lukt dat, soms niet.”

“De sfeer op AC Bemelergrubbe is heel goed, het is er gezellig, wat minder hectisch omdat hier ouderen werken. Voor alles wordt uitgebreid de tijd genomen; samen uitgebreid koffie drinken, samen eten, gezelligheid staat voorop. Wat me overigens wel stoort is dat - hoewel de doelgroep ouderen een speerpunt is bij Radar - dat aan de locatie niet te zien is. Het is er te krap, zeker nu er steeds meer rolstoelen en rollators komen. Bovendien is het erg achteraf, je hebt weinig mogelijkheden om in de buurt iets met de cliënten te ondernemen, bijvoorbeeld een terrasje pikken of zo, erg jammer.”

Wat je ziet is wat je krijgt

Als vrijwilligster voelt Thresy zich betrokken bij het wel en wee van het AC. “Elk kwartaal is er een etentje met de medewerkers en vrijwilligers. Omdat ik er maar één dag per week ben, ontgaat me natuurlijk wel het een en ander, maar als je actief naar informatie op zoek gaat is iedereen graag bereid je bij te praten. Onlangs organiseerde Radar een tweetal dagen voor vrijwilligers waarvan ik er een heb bezocht. Je voelt je op deze manier wel gewaardeerd.” “Het werken met verstandelijk gehandicapten is heel waardevol,” besluit Thresy, “het geeft veel plezier en voldoening.”

Wat je ziet is wat je krijgt, er wordt nooit toneel gespeeld en daar houd ik wel van. Mensen zijn ontzettend eerlijk. Als ze je lief vinden krijg je dat te horen, als ze je stom vinden evengoed. Vrijwilligers zijn heel erg welkom, veel meer mensen zouden dit moeten doen. Ik heb soms het idee dat de doelgroep voor sommigen een drempel vormt, maar dat hoeft helemaal niet. Deze mensen zijn geweldig lief en je krijgt er veel voor terug. Doen dus!”

Website voor vrijwilligers actief

Sinds april is www.Radar-Actief.nl officieel online, de nieuwe website voor onze vrijwilligers.

Op Radar Actief hebben onze vrijwilligers een eigen profielpagina en kunnen ‘leden’ onderling informatie en ervaringen uitwisselen. Ook staan er belangrijke documenten op de site - waaronder het handboek voor vrijwilligers - en kan er kennis worden genomen van het laatste nieuws en speciale activiteiten.

Uiteraard is Radar Actief ook uitgerust met een actuele vacaturebank om nieuwe vrijwilligers te werven.

Zus - zus

In deze reeks vertellen ouders/ vertegenwoordigers of familieleden over hun familielid en relatie met Radar. In dit nummer José Bubberman, begeleidster Thuis Heuvelland, over haar zusje Iris.

Het gezin Bubberman bestaat uit vijf kinderen: Dave (26), José (23), Iris (21), Moniek (18) en Nick (16). “We komen uit een warm nest,” vertelt José. “We hebben een hechte band met elkaar. Toen Iris een kleuter was, kwamen mijn ouders erachter dat zij PDD/NOS heeft met een verstandelijke beperking. Mijn moeder had al langer het gevoel dat er iets niet klopte. Iris was heel slap, ze kon haar hoofd bijna niet recht houden en was traag in haar ontwikkeling. De huisarts probeerde haar gerust te stellen, maar met twee oudere kinderen wist ze echt wel hoe een normale ontwikkeling eruit hoort te zien. Iris werd onderzocht en de diagnose volgde al snel. Ik kan me nog heel goed herinneren dat ze fysiotherapie aan huis kreeg. De therapeut kwam met ballen waarmee ze haar oefeningen moest doen. Dat maakte destijds wel indruk op mij.”

Als kinderen beseften wij al heel jong dat Iris anders was. Ze had niet veel vriendinnetjes en wilde dan met ons meespelen. Daar hadden wij natuurlijk niet altijd zin in. Maar dan hield mijn moeder voet bij stuk en namen we haar toch mee. Dan moesten we een oogje in het zeil houden. Als er ruzie was spraken onze ouders ons erop aan omdat we ouder zijn maar ook

omdat Iris, er vanwege haar handicap, niet altijd iets aan kon doen. Iris kreeg ook wel eens straf. Ik sliep samen met Iris op een kamer. Dat was best gezellig, maar wat ik heel lastig vond is dat als ik huiswerk ging maken en Iris kwam thuis uit school, ze op haar bed ging liggen. Ik had het gevoel geen plek voor mezelf te hebben. Dan stuurde ik haar de kamer uit, maar dat werkte natuurlijk ook niet. Achteraf beseft ik natuurlijk heel goed, dat zij behoefte had aan rust en op haar bed even tot zichzelf wilde komen.”
“Wat ik heel knap vind is hoe mijn ouders met haar en de hele situatie zijn omgegaan. Ze zijn niet bij de pakken gaan neerzitten maar hebben haar continu gestimuleerd dingen op te pakken. Daardoor is ze geworden wat ze nu is. Ze heeft veel geleerd en kan best veel zelfstandig. Ze kan lezen, schrijven en rekenen, verzorgt zichzelf goed, laat de hond uit en helpt mijn moeder met koken, wassen en strijken. Ook doet ze af en toe zelfstandig kleine boodschappen. Ze doet twee dagen dagbesteding bij de Muuële Bèek en twee dagen bij Gaia Park. Ik ben trots op haar en op mijn ouders dat ze dit toch maar hebben weten te bereiken!

Iris is een heel gezellige meid. Ze is eigenlijk altijd vrolijk, lacht veel en is nooit verdrietig. Ze is gemakkelijk in de omgang, heeft altijd wel wat te melden en is behulpzaam en zorgzaam. Ze staat open voor nieuwe dingen en heeft, ondanks haar handicap, gevoel voor humor. Typisch Iris is dat ze alles letterlijk neemt. Toen wij klein waren speelden we het spel “haaitje” Iris was toen de haai. Als we op de grond kwamen met onze voeten moest je elkaar aantikken en was je af. Iris beet me toen echt heel hard in mijn billen. Want dat doen haaien toch?! Aldus Iris. Wel beseft ze dat ze anders is dan wij. Dat vindt ze niet altijd leuk. Toen mijn jongere zus rijles kreeg, zei ze ‘dat zal ik nooit kunnen, want

ik ben gehandicapt’. Dat vind ik dan wel moeilijk. Ik trek regelmatig met Iris op, dat vindt ze helemaal geweldig. Dan koop ik bijvoorbeeld een groot doek en gaan we samen schilderen bij mij thuis, dat kan ze hartstikke goed. We gaan ook wel eens naar de bioscoop en samen met mijn vriend zijn we in het Dolfinarium geweest. Daar geniet ze met volle teugen van. Na zoveel jaren samen op een kamer te hebben doorgebracht, ken ik haar door en door. Zij vertrouwt me volledig. Dat geeft me een goed gevoel. Vorig jaar zijn we met het hele gezin twee weken naar Italië geweest. We vierden daar het 25-jarige huwelijksfeest van mijn ouders. Als kinderen hadden we hen twee nachties in een hotel in de buurt cadeau gedaan, zodat ze zich even helemaal konden ontspannen. Het was voor het eerst dat Iris zonder onze ouders ergens was. Dat was best wel spannend. Maar het ging goed, totdat ze een spin zag waar ze ontzettend bang voor is. Ze werd ontzettend driftig maar het is ons gelukt om haar te kalmeren. Daar was ik achteraf best wel trots op, en mijn ouders ook!”

'Baxter' biedt Radar betrouwbaarder medicatiesysteem

De tijd dat cliënten hun medicijnen bij de maaltijd op hun bordje vonden, is al enige tijd voorbij. "Dat is maar goed ook, want dat systeem was beslist niet waterdicht, zo bleek uit een evaluatie van ons medicatiebeleid in 2009," vertelt stichtingsarts John Soons. "Eén van de voorgestelde verbeteringen naar aanleiding van die evaluatie was om Radar-breed over te stappen op het zogenaamde 'baxter' systeem. Voor de uitvoering hiervan ging Radar in zee met Parkstad Distributie Apotheek, onderdeel van Mediq Apotheek."

Apotheker Robin Kranenburg legt uit wat het baxtersysteem inhoudt. "Een 'baxter' is een plastic box - voor elke cliënt één - met daarin een 'Farmarol'. Deze Farmarol bestaat uit een aantal doorzichtige zakjes die op volgorde van inname aan elkaar vast zitten. Op elk zakje staat een etiket met naam, adres en geboortedatum van de cliënt, datum en tijdstip van inname, naam en hoeveelheid van de geneesmiddelen, de beschrijving van het uiterlijk van het geneesmiddel en de naam van de apotheek. De Farmarol wordt telkens per cliënt voor één week geleverd. In Parkstad gebeurt dat door Parkstad Distributie Apotheek, in Maastricht/Heuvelland door Apotheek Straver. Voor beide regio's fungeert de Parkstad Distributie Apotheek als aanspreekpunt."

Sluitend systeem

"Het baxtersysteem biedt vele voordelen," vervolgt Robin. "Zo zijn de geneesmiddelen per tijdstip van inname gesorteerd in een zakje. Een cliënt slikt dus exact het juiste aantal en juiste soort op het juiste tijdstip. Elke keer dat de geneesmiddelen moeten worden ingenomen, scheurt de begeleider het eerste zakje van de Farmarol. Automatisch komt daarmee het eerstvolgende zakje voor de volgende inname bovenaan de rol te zitten. Naast de Farmarol verstrekken we een medicatieoverzicht met alle details van cliënt en geneesmiddelen. Als er iets verandert, wordt de medicatielijst aangepast. Elke keer als de cliënt zijn pillen inneemt, tekent de begeleider dit af op de aftekenlijst. Dankzij deze werkwijze is de kans op fouten een stuk kleiner dan vroeger. Bijkomend voordeel van de baxter is dat het aantal geneesmiddelen dat wordt geleverd, precies het juiste aantal is. Er blijven dus geen pillen over die kunnen kwijtraken of rondslingeren door het huis. Omdat de geneesmiddelen per week geleverd worden, is tevens gegarandeerd dat ze altijd binnen de gestelde houdbaarheid vallen. Omdat wij als apotheek inzicht hebben in het totale medicijngebruik van een cliënt, kunnen we bovendien de wisselwerking tussen de verschillende medicijnen goed beoordelen en waar nodig ingrijpen. Acties die dan genomen worden, zijn bijvoorbeeld het na overleg met de arts wijzigen van de medicatie of het tijdstip van inname aanpassen zodat de combinatie van geneesmiddelen wel verantwoord is."

Vast aanspreekpunt

Het baxtersysteem is binnen Radar gefaseerd ingevoerd. De begeleiders in de voorzieningen waren over het algemeen snel om. Muk Jutte, taakbeheerder medicatie in woonvorm De Ping legt uit waarom: "Groot voordeel is dat wij de geneesmiddelen niet meer zelf uit potjes of strips hoeven te halen. Dat scheelt ons niet alleen heel veel tijd, maar verkleint de kans op fouten aanzienlijk. Ook erg handig is dat de apotheek de voorraad beheert en dus zorgt voor alle bestellingen. Wij grijpen nooit meer mis en hoeven niet meer achter bestellingen aan te gaan. Overigens geldt dit uitsluitend voor langdurige medicatie. Medicijnen zonder vast gebruik of die chronisch gebruikt moeten worden, maar waarvan niet te bepalen is wanneer deze op is, moeten wel bijbesteld worden. Ik vind het bovendien heel prettig dat we met één apotheek werken met een vast aanspreekpunt. Je hoeft niets meer uit te leggen, vragen kunnen snel worden beantwoord. Nadeel vind ik wel dat we bij een wijziging van de medicatie, nadat de wekelijkse baxter is geleverd, alsnog de medicijnen voor die week moeten uitzetten. Het is bovendien jammer dat de baxter alleen medicijnen voor langdurig gebruik bevat. Andere medicijnen, zoals bijvoorbeeld antibioticumkuren, drankjes en zalfjes krijgen we apart bijgeleverd."

Alertheid blijft geboden

Ook stichtingsarts John is tevreden met het baxtersysteem. "Behalve dat het systeem veel veiliger is, vind ik de uniforme aanpak binnen Radar een belangrijk winstpunt. Overigens wil ik wel benadrukken dat - hoe veilig het systeem in principe ook is - alertheid van de begeleider absoluut gewenst blijft. In ons medicatiebeleid adviseren we de begeleiders dan ook om de tijd te nemen voor het uitdelen van de medicijnen, de zakjes te controleren aan de hand van de medicatielijst en pas af te tekenen op het moment dat de cliënt de pillen daadwerkelijk heeft ingenomen. Die extra controle is absoluut nodig om het systeem echt sluitend te maken. In de waan van alle dag lukt dat nog niet altijd, maar we blijven werken aan verbetering. Met de Parkstad Distributie Apotheek evalueren we regelmatig. Ook dat biedt ons de kans om waar nodig het systeem nog verder te vervolmaken."

Column

In ieder van ons schuilt een Forrest Gump

Wilt u reageren op de column, stuur dan een mail naar: f.wilms@radar.org

foto: Philip Driessen

Forrest Gump!? Misschien moet je nu je wenkbrauwen fronsen: wie of wat is dat nu weer? Of vraag je je nieuwsgierig af, wat Radar nu met Forrest Gump heeft? Ik moest aan deze film denken bij onze gesprekken over onze missie. Waar staan en gaan we met z'n allen voor? Wat mij van de film vooral is bijgebleven, hoe prachtig het is, wanneer je met je talent van betekenis kunt zijn. Forrest Gump heeft beperkingen en tegelijkertijd is hij een uitblinker. Daarmee is hij een voorbeeld voor ons allemaal.

Forrest Gump

Forrest Gump is een bijzondere, mooie, humorvolle en ontroerende film. Forrest Gump is een man met een verstandelijke beperking. Zijn leven wordt gevolgd vanaf zijn jeugd in Alabama in de jaren vijftig tot in de jaren tachtig. Hij zit op een bankje te wachten op de bus en vertelt ondertussen over zijn leven aan iedereen die op het bankje komt zitten. Zonder het te beseffen, is hij een inspiratiebron voor velen, haalt hij succes na succes en maakt historische gebeurtenissen van dichtbij mee. In zijn jeugd blijkt zijn rug niet helemaal recht. Daarom krijgt hij beenspalken aangemeten. Onbewust krijgen zijn beenspieren zo een extra training. Zodra de spalken afgaan, blijkt hij een fantastische hardloper.

Legio verhalen

Bij Radar hebben we ook heel wat Forrest Gump-verhalen. Het ene is nog indrukwekkender of aandoenlijker dan het andere. Over een cliënt die iedere ochtend met heel veel zorg zijn planten water geeft en zo de meest prachtige bloemen heeft. Over cliënten die ijverig en met enthousiasme meehelpen bij Gulpener Bierbrouwerij

met allerlei dingen die handwerk vragen. Geweldig om dan te horen dat Nancy zelf elastiekjes koopt om reclamefolders mee te bundelen. Die waren daar namelijk op. En dan ook netjes het bonnetje daarvoor inlevert. Ware dichters die zich onder ons bevinden, zoals Sigmund Dellmann. En niet te vergeten, juist ook de vrijwilligers, zoals Thresy Moonen die samen met Hub bij AC Bemelergrubbe aan zijn levensboek werkt. Of die lieve meid die pijn of verdriet bij anderen feilloos aanvoelt en hen een knuffel of zachte blik geeft. Een 'klein' gebaar waarmee ze heel veel schenkt! Het zijn verhalen vol van talenten, passie en betrokkenheid. Verhalen, waar ik me blij en trots bij voel. Verhalen waar we als Radar graag een steentje aan willen, kunnen en mogen bijdragen.

Eigen kracht

'Forrest Gump is anders', zegt de school-directeur wanneer hij Forrest wil afwijzen. 'Iedereen is anders', zegt vervolgens z'n moeder. Misschien zijn dat wel de belangrijkste woorden van de hele film. Iedereen heeft zo zijn eigen kwaliteiten. Daar willen we niet alleen rekening mee houden. Die willen we juist versterken! En ook dat doen we samen: cliënten, familie, vrienden en begeleiders. Ieder vanuit zijn of haar eigen kracht. Daarmee zijn we allemaal op onze eigen manier zelf een beetje Forrest Gump.

Frans Wilms, bestuurder

Servicepagina

Clëntenvertrouwenspersoon

Lucienne van Kruchten
T 06-506 442 09

Klachtencommissie

Mevr. drs. E.J.C.M Duynstee,
ambtelijk secretaris
p/a Maasboulevard 1
6211 JW Maastricht
T 06-461 542 33

Clëntloket

Het cliëntloket van Radar is geopend van maandag tot en met donderdag van 9.00 uur tot 17.00 uur en op vrijdag van 9.00 uur tot 14.00 uur.

U kunt uw vragen ook altijd via e-mail stellen: clientloket@radar.org

Het cliëntloket is gevestigd aan Maasboulevard 1 in Maastricht.
T 043-350 73 50

Colofon

Echo is het informatieblad van Radar, dienstverlening aan mensen met een beperking. Dit blad verschijnt 4 maal per jaar en is geschreven voor ouders/vertegenwoordigers en externe relaties van Radar.

Redactie

Jessica Engelen (divisiemanager Kids en Thuis)
Frans Reintjens (projectmanager en hoofd)
Deborah Heuts (stafmedewerker PR en communicatie)
Ira Leenders (medewerker communicatie)
Wies Janssen (senior beleidsmedewerker)

Ontwikkeling en productie

Mach3-Communicatie Gronsveld
Ontwerpbureau B2B Maastricht

Fotografie

René Houben, Oirsbeek
(m.u.v. pagina 8 & 9 en de pagina nieuws en agenda)

Redactieadres

Radar, Ira Leenders
Maasboulevard 1
6211 JW Maastricht
T 043-350 73 50, F 043-350 73 52
E redactie.echo@radar.org

© Radar

Alle rechten zijn voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd of openbaar gemaakt zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. De redactieraad houdt zich het recht voor ter publicatie aangeboden stukken te weigeren of aan te passen. Alle namen en gegevens van mensen die een bijdrage leveren zijn bekend bij de redactie. ISSN:1571-9324

ondersteunt mensen met een beperking

Radar kantoor Maastricht
Maasboulevard 1 | 6211 JW Maastricht
043-350 73 50 | clientloket@radar.org | www.radar.org

